

UNDERVATTENARKEOLOGI I KINA

Av Lennart Karlsson

Den första klassen undervattensarkeologer i Qingdao med sin australiske lärare.

Undervattensarkeologi i Kina är av ungt datum. Men insåg nog inte förrän i mitten på 80- talet vilka arkeologiska värden som finns på havsbotten.

I början av 80-talet bärgade ett brittiska företag en mängd värdefulla föremål, bl.a. Mingporcelain, från ett sjunket kinesiskt skepp vid sydkinesiska kusten. En massmediakampanj lyckades stoppa en omedelbar utauktionering av porcelinet. Men 1986 fick kinesiska ambassaden i Nederländerna reda på att Mingporcelinet skulle utauktioneras i Amsterdam. Man hävdade äganderätt till antikviteterna enligt bestämmelserna i International Maritime Convention och affären drevs ända upp i brittiska utrikesdepartementet. Men för att kräva äganderätten skulle den ha hävdats inom ett år efter förlisningen. Skeppet förliste under kejsar Kangxi's tid (1662-1723)!

För att undvika upprepningar bildades 1987 en kommitté för att utreda dessa frågor. 1989 gav man ut lagar och regler för hantering av kinesiska relikier för såväl kinesiska som internationella vatten.

Samma år startade den första utbildningen för "Submarine Archaeologists" i Qingdao (tid.. Tsingtao) med en australisk lärare

Sedan dess tycks det gå raskt framåt och ämnet har klassats som ett viktigt vetenskapligt projekt i den kommande femårsplanen (1995-2000).

Intresset för äldre historia är i Kina mycket stort. Man får, lite

elakt sagt, intrycket att man har upptäckt turistvärdet med historia.

Med den rasande takt som utvecklingen tycks gå just nu, det bedrivs bl.a. en nästan febril arkeologisk verksamhet, kan man undra om inte Kina

år 2000 är en bland de ledande nationerna inom arkeologien, kanske även marinarkologi.

Enligt China Today aug. 1993.

Föremål funna i Suizhong, Liaoning

